

РЕШЕНИЕ

№ 5

гр. Габрово, 21.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО в публично заседание на двадесет и първи декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Веселина Топалова

при участието на секретаря Милкана Ив. Шаханова Балтиева
като разгледа докладваното от Веселина Топалова Търговско дело №
20214200900004 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба на „МИЛК ДРИЙМС“ ЕООД гр. София против „Т.“ ЕООД гр. Севлиево и М. М. СТ. от гр. Севлиево..

В исковата молба се твърди, че по подадено от ищеца заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК, въз основа на записа на заповед като документ по чл. 417, т. 10 ГПК, на 23.10.2020 г. Районен съд - Севлиево издал Заповед № 260124 за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК по ч.гр.д. № 1149/2020 г. по описа на РС-Севлиево, разпореждане за допускане на незабавно изпълнение на заповедта и изпълнителен лист за сумата от 40 000 лв. - главница, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 22.10.2020 г. да окончателното изплащане на вземането, както и за сумата 800 лв. - разноски за заплатена държавна такса.

Ответниците упражнили правото си да подадат възражения срещу заповедта за изпълнение, като се позовали на каузално правоотношение - записът на заповед изпълнява гаранционно обезпечителна функция към договор за наем, както и че имало плащания по основното правоотношение, а ищецът бил недобросъвестен и злоупотребил с право при изготвянето на записа на заповед. На 15.01.2021 г. ищецът бил уведомен за подадените възражения и разпореждането на съда по заповедното производство, че има право в едномесечен срок да предяви иск за съществуване на вземането по заповедта за изпълнение.

Твърди се още, че между страните не бил налице спор за наличие на каузално правоотношение. Спорно било до колко вземането на ищеца по

каузалното правоотношение е погасено. На 22.02.2018г. ищецът отдал на ответника „Т.“ ЕООД и М. М. СТ. в качеството му на солидарен длъжник, под наем автокомпозиция, състояща се от влекач марка: ВОЛВО ФМ ФХ Е5, с рег.№ СВ***АС и полуремарке марка: СТАС СА 340 К, с рег.№ С***ЕС за срок от две години - 24 месеца. Автокомпозицията била предадена на наемателя „Т.“ ЕООД преди подписване на договора за наем. Наемателят се задължил да заплаща наемна цена в размер на 60 000 лв. за целия срок на договора на три равни вноски, както и да депозира при наемодателя първата вноска от 20 000 лв. при подписване на договора, което не било извършено. Освен наемната цена наемателят се задължил да заплаща на наемодателя всички глоби и други административни санкции във връзка с ползването на ППС, да заплаща застраховка пълно автокаско и ГО, да заплаща всяка щета на ППС, както и веднъж месечно да предоставя композицията в сервиса на наемодателя или в друг удобен за наемателя сервис за извършване на технически прегледи. В деня на подписване на договора за наем-22.02.2018г. ответникът „Т.“ ЕООД издал в полза на ищеца запис на заповед за 40 000 лв. с падеж 15.02.2019г. Ответникът М.С. авалирал лично задължението на „Т.“ ЕООД по записа на заповед, което съответствало на качеството му на солидарен длъжник по договора за наем от 22.02.2018г. В стойността на записа на заповед била включена както наемната цена за първата година от договора за наем, така и допълнителни задължения за заплащане на парични суми от наемателя към наемодателя. На 07.01.2019г. ищецът и „Т.“ ЕООД подписали нов договор за наем за същата композиция за срок от 1 година. Според договора, наемната цена била 0,50 лв. на км на база монтирана GPS система във влекача, която в последствие се оказало, че не работи и страните отново се договорили за обща наемна цена за срока на този договор в размер на 40 000 лв. Ответникът „Т.“ ЕООД издал нов запис на заповед на ищеца за 40 000 лв., авалиран от М.С. с падеж 07.01.2020г. Поради финансови проблеми на ответника „Т.“ ЕООД, М. С. помолил ищеца да заменят наемателя „Т.“ ЕООД с друго негово дружество - „Т. ММ“ ЕООД с ЕИК:204635981. Поради това, на 01.04.2019г. бил подписан анекс към договор за наем на композицията и заместване на страна. По силата на този анекс „Т. ММ“ ЕООД заместил „Т.“ ЕООД като наемател на същата композиция. Анексът бил сключен за 12 месеца до 01.04.2020г. при наемна цена 60 000 лв. за срок от 1 година. На 21.06.2019г. Страните подписали Анекс №1 към договор за наем на ППС – композиция, с който „Т. ММ“ ЕООД встъпило в задълженията на „Т.“ ЕООД към ищеца по договора за наем от 22.02.2018г., което показвало, че при подписването на анекса от 01.04.2019г. ответниците били освободени от задълженията си към ищеца. В деня на подписване на анекс №1 - 21.06.2019г., встъпилия в задълженията като съдължник „Т. ММ“ ЕООД издал запис на заповед към ищеца с авал от втория съдължник Т. М. С. за сумата от 80 000 лв., но не положил подпис срещу издател, а се подписал при предявяване на записа на заповед и за авалист. В същия момент „Т.“ ЕООД, чрез управителя си М.С. издал на „МИЛК ДРИЙМС“ ЕООД запис на заповед за 80 000 лв., авалиран от М.С., но както и при записа на заповед от същата дата, издаден от „Т. ММ“ ЕООД,

законният представител на „Т.“ ЕООД М.С. не се подписал срещу издател, а само като авалист и при предявяването на запис на заповед за плащане. На 25.04.2020г. между ищеца и „Т. ММ“ ЕООД било подписано допълнително споразумение за прекратяване действието на договора за наем от 22.02.2018г., анекса към договор за наем на ППС - композиция и заместване на страна от 01.04.2019г. и анекс №1 от 21.06.2019г., при което „Т. ММ“ ЕООД върнало на ищеца ползваната до този момент композиция.

В исковата молба се твърди още, че процесната ППС - композиция се намирала при ответника „Т.“ ЕООД, а след това при „Т. ММ“ ЕООД най-малко през периода 22.02.2018г. - 25.04.2020г. или две години, два месеца и три дни. При наемна цена от 40 000 лв. на година за срока на ползване ответниците, като отговорни за дълга дължали на ищеца 86 700 лв., която сума не била заплатена до момента най-малко в размера от 40 000 лв. по процесния запис на заповед. Същия комплект документи бил подписан между същите страни за друга ППС – композиция - влекач ВОЛВО ФХ, с рег.№ СВ****АС и полуремарке СТАС *** ФАК, с рег.№ С****С за същата сума, която също не била платена от ответниците и за която ищецът също се снабдил със заповед за изпълнение въз основа на документ по чл.417, т. 10 от ГПК издадена по ч.гр.д.№1150/2020г. на РС - Севлиево по запис на заповед от 07.01.2019г. и срещу тази заповед за изпълнение ответниците също били подали възражения.

Иска се да бъде признато за установено в отношенията между страните, съществуването на парично вземане на „МИЛК ДРИЙМС“ ЕООД, от „Т.“ ЕООД, и М. М. СТ. за сумата 40 000 лв., представляваща неизплатено задължение по Запис на заповед от 22.02.2018г. издаден от „Т.“ ЕООД, гр. Севлиево и авалиран от М. М. СТ. в полза на "Милк Дриймс" ЕООД, за сумата от 40 000 лв. с падеж 15.02.2019г., ведно със законната лихва върху сумата от 40 000 лв., считано от 22.10.2020 г. до окончателно изплащане на вземането, за което е издадена Заповед № 260124 за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК от 23.10.2020г. по ч.гр.д. № 1149/2020 г. по описа на РС-Севлиево.

Посочена е банковата сметка на ищеца, по която може да бъде платена сумата по заповедта за изпълнение е: IBAN: ***** при "*****" АД. Иска се също при уважаване на субективно съединените искове, ответниците да бъдат осъдени да заплатят солидарно на ищеца направените съдебни и деловодни разноски по настоящето производство, включително и платеното адвокатско възнаграждение, както и направените в заповедното производство разноски в размер на общо 800 лв. - държавна такса.

В срок е постъпил писмен отговор от „Т.“ ЕООД и М.С., с който заявяват, че оспорват изцяло предявеният иск по основание и размер. Твърди се, че между дружеството и ищеца съществувало каузално правоотношение. На 22.02.2018год. бил сключен договор за отдаване под наем на автокомпозиция, състояща се от влекач марка: Волво ФМ ФХ Е5, с рег. № СВ ****АС и полуремарке марка: СТАС СА 340 К, с рег. № С***** ЕС за срок от две години - 24 месеца. По този договор „наемател“ като страна било ответното дружество, а като гарант бил М. М. СТ., като физическо лице. На

същата дата бил издаден и запис на заповед в полза на ищеца за 40 хил. лв., с падеж: 15.02.2019год. Същият бил авалиран от М.С. в качеството на физическо лице. На 27.12.2018год. били сключени споразумителни протоколи за взаимно прихващане на насрещни вземания и задължения, както следва: Спораз. Протокол № 18001 1/ ищецът дължал на „Стил Трейд“ ООД, с ЕИК: 106579822 сума в размер на 35 424,00 лв. по фактура 484/ 27.12.2018год., 2/ „Стил Трейд“ ООД дължал на „Т.“ ЕООД по фактура 2412/ 21.12.2018год. сума в размер на 19 017, 20 лв., 3/ „Т.“ ЕООД дължал на ищеца сума в размер на 23 322, 00 лв. по фактура № 1000000026/ 27.12.2018год. След извършеното взаимно прихващане на насрещни вземания и задължения, задълженията на „Т.“ ЕООД към ищеца по фактура № 1000000026/ 27.12.2018год били в размер на 4 304,80 лв. , II . Спораз. протокол № 18002: 1/ ищецът имал задължения към „Граунд Трейд“ ЕООД, с ЕИК: 203677600 по договор за заем в размер на 31 993, 65 лв., 2/ „Граунд Трейд“ ЕООД, с ЕИК: 203677600 дължал на ответното дружество по фактура 2414/ 21.12.2018год. сума в размер на 1 064.30 лв., 3/ ответното дружество дължало на ищеца сума в размер на 4 304, 80 лв по фактура № 1000000026/ 27.12.2018год. След извършеното взаимно прихващане на насрещни вземания и задължения, задълженията на „Т.“ ЕООД към ищеца по фактура № 1000000026/ 27.12.2018год били в размер на 3 240,50 лв.. III. Спораз. Протокол № 18003: 1/ ищецът имал задължения към „Т.“ ЕООД по фактура 2413/ 21.12.2018год. сума в размер на 3 239, 80 лв., 2 / „Т.“ ЕООД дължал на ищеца сума в размер на 3 240, 50 лв. по фактура № 1000000026/ 27.12.2018год. След извършеното взаимно прихващане на насрещни вземания и задължения, задълженията на „Т.“ ЕООД към ищеца по фактура № 1000000026/ 27.12.2018год. било 0,70 лв. Така задължението било погасено изцяло. На 07.01.2019год. между страните бил подписан нов договор за наем за същата ППС - композиция за срок от една година. В договора страните посочили, че наемната цена ще бъде 0, 50 лв. на км на база монтирана GPS система във влекача / чл. 4, ал.1/. В обстоятелствената част на исковата молба било посочено, че поради неизправност на тази GPS система във влекача, страните отново се договорили за обща наемна цена за срока на този договор в размер на 40 хил.лв. Това не отговаряло на действителните отношения между страните. Липсвал анекс към съществуващия договор от 07.01.2019 год. или нов последващ такъв, уреждащ или конкретизиращ така въведените твърдения за нов вид плащане на наемната цена. На същата дата- 07.01.2019год. бил издаден в полза на ищеца нов запис на заповед, с падеж 7.01.2020год. Този запис на заповед също като предходния бил авалиран от М.С., като физическо лице. На 01.04.2019год. между страните бил подписан анекс към договора за наем на ППС - композиция и заместване на страна. По силата на този анекс „Т.“ ЕООД било заместено от „Т. ММ“ ЕООД като наемател на същата ППС - композиция за срок от 12 месеца - до 01.04.2020год., при наемна цена от 60 хил.лв. На 21.06.2019год. бил сключен пореден анекс към първоначалния договор за наем на композицията от 22.02.2018год. В чл. 4 бил записан срок на този анекс със задна дата за срок от 12 месеца, считано от 01.04.2019год. до 01.04.2020год. В деня на подписване на анекс № 1 от 21.06.2019год.,

встъпилия като съдлъжник в задълженията „Т. ММ“ ЕООД издал запис на заповед за сумата от 80 хил. лв. в полза на ищеца, с падеж 21.06.2019год. с авал от М.С., като физическо лице, но без подпис от издател, а само подписан при предявяване на записа на заповед и за авалист. На същата дата бил издаден и запис на заповед от „Т.“ ЕООД в полза на ищеца за сумата от 80 хил. лв., с неясен падеж, вероятно 20.08.2019год., също авалиран от М.С., като физическо лице, без подпис на издател, а подписан само при предявяване на записа на заповед преди датата на падежа 10.08.2019год. и като авалист.

Твърди се, че тези ценни книги бели недействителни най - малко поради недостатък във формата за действителност - липса на подпис. От там следвало, че са недействителен и учредените по тях авали. Трайните търговски взаимоотношения между страните, вкл. с последващо встъпилия в тях „Т. ММ“ ЕООД, приключвали със сключеното на 25.04.2020год. допълнително споразумение между ищеца и „Т. ММ“ ЕООД, при което последното върнало ползваната до този момент ППС - композиция без възражения. От съдържанието му било видно, че ищецът имал право да задържи всички платени до този момент по договора и анексите към него суми, вкл. и депозита по чл. 12 от договора, без да е посочен конкретния техен общ размер. Във връзка с тези взаимоотношения били издадени и преведени на ищеца следните суми: по фактура № 71/ 05.03.2019год. - 20 хил.лв.с вкл.ДДС, фактура № 75/ 21.08.2019год. - 15 хил.лв. с вкл. ДДС, фактура № 83/ 16.10.2019год . - 15 хил. лв. с вкл. ДДС, фактура № 85/ 15.11.2019год . - 15 хил. лв. с вкл. ДДС, фактура № 88/ 01.12.2019год . - 15 хил. лв. с вкл. ДДС, фактура № 91/ 28.01.2020год . - 10 хил. лв. с вкл. ДДС, фактура № 92/ 03.02.2020год . - 10 хил. лв. с вкл. ДДС или в общ размер от 100 000 лв. по тях. Със сумата от 23 322. 00 лв. която е получена от ищеца след извършените взаимни прихващания на насрещни вземания и задължения по споразумителните протоколи от 27.12.2018год. , подробно описани по - горе, цялата сума изплатена от „Т.“ЕООД и „Т. ММ“ ЕООД ставала 123 322 лв.Изложеното установявало, че всички запис на заповеди, издадени в целия период на взаимоотношенията им /не само процесния запис на заповед от 22.02.2018год. с падеж: 15.02.2019год./, имали обезпечителен характер относно изпълнението по основното каузално правоотношение - договора за наем на ППС - композиция. Изпълнението на задълженията по основното каузално правоотношение било пълно и цялостно, което обуславяло неоснователността и недоказаността на иска.

В срок е постъпила допълнителна искова молба. Твърди се, че е безспорно между страните, че процесния запис на заповед имал гаранционно обезпечителна функция към посочените с ИМ каузални правоотношения между ищеца и първия ответник, а именно договори за наем на ППС - композиция от 22.02.2018г. и 07.01.2019г., въз основа на които е възникнало и съществувало наемно правоотношение между тези лица през периода 22.02.2018г. - 25.04.2020г. при годишна наемна цена на композицията в размер на 40 000 лв. Освен цитираните договори за наем между "МИЛК ДРИЙМС" ЕООД и "Т." ЕООД били сключени още два договора, които следвало да се имат предвид. Договор за наем от 18.10.2017г. с който ищецът

отдал на първия ответник следната ППС - композиция: влекач - ВОЛВО ФХ с рег.№ СВ****АС и полуремарке - СТАС О 38 3 ФАК с рег.№ С**** ЕС за срок от една година. Между страните е бил сключен и договор за покупко-продажба със запазване на собствеността от 23.06.2016г. с ПРОДАВАЧ "МИЛК ДРИЙМС" ЕООД, КУПУВАЧ "Т." ЕООД и СЪДЛЪЖНИК М. М. СТ.. Предмет на договора бил влекач ВОЛВО ФМ ФХ Е5 с рег.№СВ****АВ и полуремарке СТАС СА 339К с рег.№С****ЕС, като неразделна част от договора бил погасителен план за 32 месечни вноски с последна такава на 27.12.2018г. Този договор бил изпълняван от "Т." ЕООД и след погасяване на всички негови задължения "МИЛК ДРИЙМС" ЕООД му е прехвърлило собствеността на тази ППС - композиция. Във връзка със сключените договори за наем, цитирани в ИМ и допълнителната ИМ, ищецът издавал към първия ответник фактури по искане на наемателя "Т." ЕООД, които не покривали цялата договорена наемна цена за срока на договорите. По двата договора за наем на ППС - композиции, сключени едновременно на 22.02.2018г. "Т." ЕООД за срок от 12 месеца дължал по 40 000 лв. годишен наем за един брой ППС - композиция или 80 000 лв. за двете композиции. Във връзка с цитираните общо пет броя договори за наем на ППС - композиция, действали заедно и поотделно в периода 18.10.2017г. - 25.04.2020г. ищецът издал на първия ответник следните фактури: Фактура №26/27.12.2018г. на стойност 23 322 лв. с ДДС - платена изцяло чрез прихващане съобразно приложените от ответниците 3 броя споразумителни протоколи, които не били формално подписани, но били взети съответните счетоводни операции. Фактура №71 /05.03.2018г, на стойност 20 000 лв. с ДДС с остатък за плащане 1 300 лв, като платени били 18 700 лв. Фактура №75/21.08.2019г. на стойност 15 000 лв. с ДДС - платена изцяло. Фактура №83/16.10.2019г. на стойност 15 000 лв. с ДДС - платена изцяло. Фактура №85/15.11.2019г. на стойност 15 000 лв. с ДДС - платена изцяло. Фактура №88/01.12.2019г. на стойност 15 000 лв. с ДДС - неплатени. Фактура №91/28.01,2020г. на стойност 10 000 лв. с ДДС - платени изцяло. Фактура №92/03.02.2020г. на стойност 10 000 лв. с ДДС - платени изцяло. Общо платени по всички договори чрез плащане по банков път и прихващане били 107 022 лв. При договорените наемни цени и за периода на действие на договорите, първия ответник не погасил изцяло задълженията си по договорите за наем, като неплатената наемна цена надвишавала сумата по записа на заповед. В издаваните фактури не бил посочен конкретен договор за наем, а същите били издавани по искане на ответника при наличие на определена сума. Представените от ответниците писмени доказателства не доказвали изпълнение в пълен обем на задълженията на наемателя към наемодателя по цитираните в ИМ договори за наем, анекс към договор за наем от 01.04.2019г. за заместване на страна и анекс №1 към договор за наем от 21.06.2019г. за встъпване на трето лице в задълженията на първия ищец.

В срок са представени отговори на допълнителната искова молба. С тях се твърди, че процесният запис на заповед имал гаранционно - обезпечителна функция, свързана с каузални правоотношения, които се изразявали в сключени договори за наем на композиция, както и анекси към тях, както

следва: 1/ договор за наем от 22.02.2018 год., 2/ договор за наем от 07.01.2019 год., 3/ анекс към първоначалния договор за наем от 01.04.2019 год. и заместване на страна, 4/ анекс към първоначалния договор за наем от 21.06.2019 год. Годишната наемна цена на ППС – композиция била в размер на 30 хил. лв., а не 40 хил. лв., каквито твърдения били въведени в ДИМ. Това било видно от съдържанието на чл. 12, т.1 и т.2 от първоначалния договор за наем на ППС – композиция, съгласно които, наемателят бил длъжен да заплаща възнаграждение на наемодателя за ползване на наетата вещ при получаване на ключовете от ППС - композиция в размер на 60 хил.лв, за целия срок на договора, а плащането на наема трябва да се извърши на три равни вноски, първата от които е дължима при подписването му. Наемателят се задължавал да депозира сума при наемодателя, в размер на първата вноска, а именно 20 хил. лв., при подписване на договора. След връщане на ППС - композиция депозита се освобождава. Анализът на цитираните текстове показвал, че уговорената наемна цена за вещта била 30 хил. лв. за 1 календарна година / във връзка с чл. 4 : „Настоящият договор се сключва за срок от 24 мес., считано от 22.02.2018 год. до 01.02.2020 год." / Договорената в т.2 от чл. 12 от договора сума в размер на 20 хил. лв., която е била платима при сключването му, служи за депозит. Същият следва да бъде освободен при връщане на композицията. Уговорката за депозита в размер на 20 хил. лв. служела като гаранция при евентуално възникнали впоследствие констатирани липси и повреди, които не се покриват от застраховките, както и в случай, че ППС - композиция се връща с по - малко от уговореното количество гориво /чл.12, т.2, изр. 2 и 3/. Между страните имало два договора за наем на ППС - композиции, сключени едновременно на 22.02.2018год. , за срок от 24 месеца и по всеки от тях, се дължал 60 хил. лв. годишен наем за един брой композиция или 120 хил. лв. за двете композиции, а не както се твърдяло в ДИМ, че с е дължали. по 80 хил. лв./ 160 хил. лв. за двете композиции/. Предвиденият депозит по договорите не бил включен в договорената наемна цена, тъй като имал различен предмет, основание и функция. В ДИМ били изложени признания на ищеца за издадени от него фактури и извършени плащания по тях, вкл. и с тези, платени изцяло чрез прихващане по споразумителни протоколи, с участие на трети за делото лица. Фактура № 71/ 05.03.2018 год. на стойност 20 хил. лв. била платена изцяло. Писмен документ за това бил приложен към първоначалния писмен отговор. Фактура № 88/ 01.12.2019 год. на стойност 15 хил. лв. също била изцяло заплатена от ответника на ищеца. Неоснователно било изложеното в ДИМ, че в издаваните фактури не бил конкретизиран договора за наем, а същите били издавани по искане на ответника при наличие на определена сума. От приложените по делото част от писмени документи /фактури, преводни нареждания, свързани с плащания по тях било видно, че в рамките на съвсем кратки срокове, след издаване на фактурите от ищеца, ответника незабавно извършвал плащания по тях. Обстоятелството, че в тях ищеца не посочвал конкретно по кой точно договор за наем се отнасят, по - скоро следвало да с о ч и з а неточното и недобросъвестно водене на собственото му счетоводство. Оспорва се съдържанието на договора от 07.01.2019год., както и

анекс от 21.06.2019 год. към първоначалния договор за наем на ППС - композиция от 22.02.2018год. в частта, касаеща определянето на наемната цена, а за посочения анекс - и по отношение на дължимия период т.е срок. В чл.4. ал.1 от договора страните уговорили, че наемната цена ще бъде 0. 50 лв. на км. на база монтирана GPS система във влекача. В действителните трайни търговски взаимоотношения между страните нямало валидна договорка относно нов вид плащане на наемната цена в размер на 40 хил. лв.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и доказателствата по делото приема за установено следното от фактическа страна:

Ищецът е подал заявление пред РС Севлиево с искане за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 417, т.10 ГПК. По заявлението е образувано ч.гр.д.№ 1149/2020 г. и е издадена заповед за незабавно изпълнение № 260124/23.10.2020 г. разпореждайки на солидарните длъжници „Т.“ ЕООД гр. Севлиево и М. М. СТ. да му заплатят солидарно сумата от 40 000 лева– главница, заедно със законната лихва, считано от 22.10.2020 г. до окончателно изплащане на сумата и разноски по делото в размер на 800 лв. В заповедта е посочено, че вземането произтича от запис на заповед, издаден на 22.02.2018 г. от „Т.“ ЕООД гр. Севлиево в полза на „Милк Дриймс“ ООД гр. София, авалиран от М. М. СТ. с падеж 15.02.2019 г.

В срока по чл. 414, ал.2 ГПК, след получаване на покана за доброволно изпълнение, длъжникът и авалиста са депозирали писмено възражение срещу заповедта.

След направените възражения с настоящата искова молба кредиторът е предявил в срок иска си по чл. 422 ГПК, за установяване съществуването на вземането си по заповедта за незабавно изпълнение на основание запис на заповед от 22.02.2018 г. в размер на 40 000 лв. и направените разноски в заповедното производство.

От представения в заповедното производство запис на заповед се установява, че на 22.02.2018 г. „Т.“ ЕООД, представлявано от М. М. СТ. се задължило със запис на заповед, без протест и разноски, да плати съгласно този запис на заповед на падежа 15.02.2019 г. на „Милк Дриймс“ ЕООД сумата 40 000 лв. М. М. СТ. се е задържил по записа на заповед при условията, при които е поето от издателя, като поръчител. Положени са подписите на М.С., като представител на дружеството и като физическо лице – поръчител.

Между страните е безспорно, че процесният запис на заповед има гаранционно обезпечителна функция към посочените в исковата молба каузални правоотношения между ищеца и първия ответник - договор за наем на ППС - композиция от 22.02.2018г. и анексите към него, въз основа на които е възникнало и съществувало наемно правоотношение между тези лица.

Безспорно е също, а това се установява и от представените писмени доказателства, че между страните са сключени множество други договори по повод създадените между тях дългосрочни търговски отношения.

Предмет на настоящото производство е запис на заповед, издаден на 22.02.2018 г. Няма спор, че той е издаден, като обезпечение за изпълнение на

договор от 22.02.2018 г.

Поради това съдът намира, че следва да обсъди изпълнението на този договор и анексите към него.

На 22.02.2018г. между Т.“ ЕООД гр. Севлиево, „Милк Дриймс“ ООД гр. София и М. М. СТ. е сключен договор за отдаване под наем на автокомпозиция, състояща се от влекач марка: ВОЛВО ФМ ФХ Е5, с рег.№ СВ***АС и полуремарке марка: СТАС СА 340 К, с рег.№ С***ЕС за срок от 24 месеца. Страните са уговорили/ чл.12 /цена за ползване на наетата вещ в размер общо на 60 000 лв. за целия срок на договора. Сумата се дължи на три равни вноски, първата при подписване на договора, а останалите на първо число на месеца, следващ месеца на сключване на договора. Наемателят е поел задължението да депозира сума в размер на първата вноска в размер на 20 000 лв. при подписване на договора.

На 01.04.2019г. между същите страни, „Т. ММ“ ЕООД и Т.М. С. е сключен анекс към договора за наем 22.02.2018г. и заместване на страна. Срокът на договора е определен на 12 месеца. Цената за ползване на наетата вещ и начина на плащане не са променени, но задължение за заплащането им е поело „Т. ММ“ ЕООД.

На 21.06.2019г. между същите страни е сключен втори анекс към договора за наем от 22.02.2018г. Съгласно чл. 1 от анекса, „Т. ММ“ЕООД, встъпва в задълженията на „Т.“ ЕООД по договора за наем от 22.02.2018 г., като солидарно задължен, до окончателното изплащане на всички задължения по договора.

На 25.04.2020г. между ищцовото дружество и "Т. ММ" ЕООД е сключено допълнително споразумение, съгласно което се прекратява договора за наем на ППС композиция от 22.02.2018 г. и анексите към него съответно от 1.04.2019 г. и 21.06.2019 г. Страните са се споразумели наемодателят да задържи всички платени до този момент суми по договора и анексите към него, включително и депозита по чл.12 от договора. При сключване на споразумението наетата вещ е върната на наемодателя, който я е приел без забележки.В споразумението не е отразено наемателят да има задължения към наемодателя.

По делото е допусната и приета съдебно икономическа експертиза, неоспорена от страните. При проверката, експертът И.К., е установила, че идентичен комплект документи е подписан между „Милк Дриймс" ЕООД и „Т.“ ЕООД за друга ППС - композиция - влекач ВОЛВО ФХ, с рег.№ СВ***АС и полуремарке СТАС *** ФАК, с рег.№ С****ЕС, за същата сума, която според ищеца също не била платена от ответниците. Такива твърдения се съдържат и в исковата молба. При служебна проверка съдът констатира, че за тази композиция между същите страни е образувано т.д. № 5/2021 г. по описа на Окръжен съд Габрово.

Съгласно заключението, след направена проверка на счетоводните документи, които е издал наемодателят „Милк Дриймс" ЕООД, за периода от 27.12.2018г. към наемателя „Т." ЕООД, са установени издадени фактури за сумата от 108 322 лева.От записаните основания, в издадените от ищеца

фактури, не става ясно фактурираният наем по кой от двата договора се отнася и за коя ППС- композиция. На фактура № 1000000026/27.12.2018г. е записано, че наемът е по договор от 22.02.2018г., но тъй като на тази дата са сключени два договора за отдаване до наем на ППС – композиции- единият от които е предмет на настоящото дело, не може да се установи тази фактура към кой от двата договора е издадена. На банковите документи, като основание за направеното плащане, ответникът е записвал номера на фактурата, която плаща.

Според вещото лице, в счетоводните регистри на ищеца и на ответника липсва аналитичност при счетоводните записи. В счетоводните регистри на страните няма отделни партии, по които да са отразени вземанията и задълженията по двата отделни договора. Издадените, съответно получените фактури, са осчетоводявани в една обща партия. От счетоводните записи не става ясно коя фактура отразява вземане и задължение по договор за наем на ППС композиция, състояща се от влекач марка ВОЛВО ФМ ФХ Е5, с рег.№ СВ***АС и полуремарке марка: СТАС СА 34 К, с рег.№ С***ЕС, предмет на настоящия спор и коя отразява вземане и задължение за наем на ППС композиция, състояща се от влекач ВОЛВО ФХ, с рег.№ СВ***АС и полуремарке СТАС 0383 ФАК, с рег.№ С*** ЕС. При двете страни, неправилно са осчетоводили стопански операции по отдаване и наемане на дълготрайни активи. Счетоводните записи в регистрите на ищеца и на ответника не отразяват правилно търговските взаимоотношения между тях - не е възможно да се установи въз основа на тях какво е вземането на ищеца по всеки един от договорите за наем и какво е задължението на ответника по всеки един от тях. Наемодателят и наемателят не са осчетоводили правилно приходите и разходите по сключения процесен договор. Няма счетоводни записи, които могат да послужат за изясняване волята на страните, материализирана в търговските документи.

Вещото лице заявява, че след извършена проверка и анализ на всички издадени от „Милк Дриймс“ ЕООД фактури, се установява безспорно, че издадените фактури от наемодателя за наем са за сумата от 108 322 лева, както следва: фактури № 1000000026/27.12.2018-наем по договор от 22.02.2018 за 23 322 лв., №0000000071/05.03.2019-наем по договор за 20000 лв., №0000000075/21.08.2019, №0000000083/16.10.2019, №0000000088/01.12.2019 – с основание наем по договор за по 15 000 лв. и №0000000091/28.01.2020, №0000000092/03.02.2020 – наем по договор за по 10 000 лв. Платените суми от „Т. ММ“ ЕООД са в размер на 108 322 лева.

За да даде заключение по поставената задача, вещото лице е възприело принципа за „делене на 2“. Установените в хода на експертизата обща сума на вземанията и задълженията и направените плащания за тяхното погасяване са разделени на 2, тъй като на 22.02.2018г. между страните са сключени 2 идентични договора и анекси към тях по отношение на 2 ППС - композиции от влекачи и ремаркета. Използвайки този принцип експертът е дал три варианта, като отговор на поставената задача. В съдебно заседание отговаряйки на въпрос на проц.представител на ищеца, е изготвен и четвърти вариант.

Имайки предвид изложеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи.

Предявен е установителен иск по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК в хипотезата на издадена заповед за изпълнение по чл. 417, т. 10 ГПК за съществуването на вземане, основано на запис на заповед. При въведени от страните твърдения, основани на конкретно каузално правоотношение, по повод или във връзка с което е издаден записът на заповед, на изследване подлежи и каузалното правоотношение, когато е налице съвпадение между страните по каузалното и менителничното правоотношение (арг. от чл. 465 ТЗ).

В случая съдът намира, че е налице такова съвпадение, тъй като договарът, сключен на 22.02.2018 г. е между Т.„ ЕООД гр. Севлиево, „Милк Дриймс“ ООД гр. София и М. М. СТ., а записът на заповед е издаден на същата дата от „Т.„ ЕООД , представлявано от М. М. СТ. за плащане към „Милк Дриймс“ ЕООД .М. М. СТ. се е задържил по записа на заповед при условията, при които е поето от издателя, като поръчител. При сключване на последващите два анекса към договора „Т. ММ“ ЕООД поема задължения по него.

Безспорно е обстоятелството, че процесният запис на заповед обезпечава изпълнението на парични задължения на издателя „Т.„ ЕООД към поемателя "Милк Дриймс" ЕООД по описания по-горе договор и анексите към него. С въвеждането на твърдения за наличие на каузално правоотношение, по повод или във връзка с което е издаден редовен запис на заповед, се разкрива основанието на поетото задължение за плащане или обезпечителния характер на ценната книга и в тази хипотеза и в производството по чл. 422 от ГПК на изследване подлежи каузалното правоотношение. В този случай, всяка от страните доказва фактите, на които основава твърденията и възраженията си, обуславящи съществуването, респективно несъществуването на вземането по записа на заповед.

Ответниците твърдят, че са заплатили всички суми по договорите за наем на ППС-та, сключени между страните по делото и не дължат сумата, за която е издаден процесният запис на заповед.

От правна страна следва да се приеме, че основателността на претенцията е обусловена от установяването на два правнорелевантни факта-валидността на ценната книга и неизпълнение на задължението на ответниците по каузалното правоотношение.

Издаденият в полза на ищеца като поемател, от ответника "Т." ЕООД, авалиран от ответника М.С., запис на заповед съдържа задължителните реквизити, посочени в чл.535 от ТЗ, поради което е валидна ценна книга.

Съдът приема, че от събраните по делото по делото доказателства не може да бъде направен извод за наличие на задължения от „Т.„ ЕООД към "Милк Дриймс" ЕООД, произтичащи от договор за отдаване под наем на ППС композиция влекач марка ВОЛВО ФМ ФХ Е5, с рег.№ СВ***АС и полуремарке марка: СТАС СА 34 К, с рег.№ С***ЕС, сключен на 22.02.2018 г., за чието обезпечение е издаден процесният запис на заповед, нито може да

бъде установено при евентуално наличие на такива задължения, какъв е техният размер. Вещото лице е категорично в заключението си, че поради нередовно водено счетоводство и в двете дружества, не може да се установи точно по кой договор са извършени плащанията общо в размер на 108 322 лв. Поради това обстоятелство не се установи ответното дружество да има задължения по каузалното правоотношение или ако има какъв е техният точен размер. Съдът не възприема трите варианта разработени от вещото лице, нито този изготвен в съдебно заседание, тъй като всички те са съставени под условие. Не се установи по категоричен и несъмнен начин наличие на задължение от страна на ответниците към ищеца в претендираните в исковата молба размер. Решението на съда се основава на безспорно доказани факти и обстоятелства и не може да почива на предположения. Поради изложеното, съдът намира, че възражението на ответниците е основателно, което налага извода за отпадане на отговорността им по записа на заповед.

Като краен извод, искът следва да бъде отхвърлен, тъй като не се установи издателят да има задължения по каузалните правоотношения, за обезпечение на които е издаден запис на заповед.

С оглед изхода на спора, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответниците направените разноски по делото в размер на 2 298.33 лв., съгласно приложения списък.

На основание изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от "МИЛК ДРИЙМС" ЕООД, с ЕИК 175469984, със седалище и адрес на управление гр.София, ул.**** №* А против "Т." ЕООД, с ЕИК 107548751, със седалище и адрес на управление гр.Севлиево, жк ****, бл.***, вх.*, ап.* и М. М. СТ., ЕГН *****, с адрес гр.Севлиево, ЖК *****, бл.***, вх.*, ап.**, да бъде признато за установено, че съществува вземане на "МИЛК ДРИЙМС" ЕООД, с ЕИК 175469984 към "Т." ЕООД, с ЕИК 107548751, и М. М. СТ., с ЕГН ***** за сумата от 40000лв., на основание Запис на заповед от 22.02.2018 г., с падеж 15.02.2019 г., заедно със законната лихва от 22.10.2020г., за което е издадена Заповед за незабавно изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417т.10 ГПК №260124/23.10.2020г. по ч.гр.д.№1149/2020г. по описа РС Севлиево и изпълнителен лист, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА "МИЛК ДРИЙМС" ЕООД, с ЕИК 175469984, със седалище и адрес на управление гр.София, ул.*** №1 А да заплати на Т." ЕООД, с ЕИК 107548751, със седалище и адрес на управление гр.Севлиево, ***, бл.***, вх.*, ап.* сумата 2298,33лв. /двехиляди двеста деветдесет и осем лева и 33 ст./, направени разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред АС В.Търново в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Габрово: _____

